

Det är icke möjligt att avgöra, vilket det namn har varit, som har slutat på **fr. 6–10 sirip** återger kvinnonamnet *Sigridr*. Detta namn är vanligt i svenska runinskrifter (ett 15-tal belägg); namnet är också vanligt under medeltiden. Anmärkningsvärd är formen **pair** i st. f. väntat **pau(n)**. Det namn som slutar på **fr** kan väl knappast ha varit något annat än faderns namn, och *Sigridr(r)* är moderns; det sammanfattande pron. skulle givetvis då ha stått i nom. pl. neutr.

Inskriften torde vara jämförelsevis ung, snarast från 1100-talets början.

696. Veckholms kyrka.

Pl. 48, 49.

Litteratur: B 612, L 705, D 1: 69. J. Bureus, Fa 6 s. 122 n:r 67 (Caspar Cohl), Fa 5 n:r 458, Fa 10:1 n:r 93; J. Peringskiöld, Monumenta 4, bl. 26; Kyrkoinventarium 1829 (ATA): R. Dybeck, Reseberättelse 1860 (ATA); UFT h. 13 (1886), s. 322.

Äldre avbildningar: J. Rhezelius, teckning (Fa 10:1); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Monumenta 4 och B 612); Dybeck, D 1: 69.

Stenen står lutad mot södra kyrkogårdsmuren, mitt för stora ingången till kyrkan. T. v. om denna sten står U 695.

Bureus anger (i Fa 5), att stenen finnes i »Wekol Kyrkedör». — I Fa 6 uppges: »Thetta ligger i Wehålz Woknehuss på then ena stenen.» — Över teckningen i Fa 10:1 läses: »Wekol Sochn J Kyrkiedören.» — Om *Ransakningarnas* uppgifter om runstenar i Veckholms kyrka se U 694. — Kyrkoinventarium 1829: »Innanför Södwästra kyrkodörren ligger ett stycke af en runristad sten, som är uptagen af Göransen under N:o 609 [d. v. s. U 695]; och midtunder tröskeln

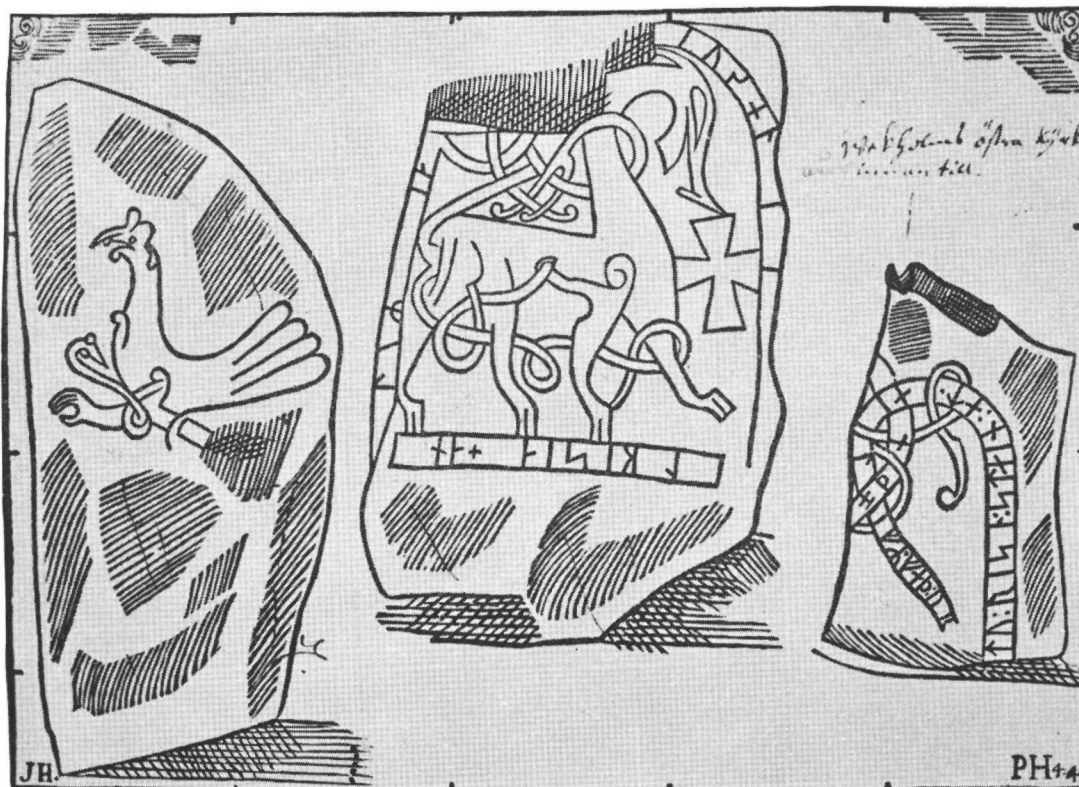

Fig. 136. U 694, 696 och 697. Veckholms kyrka. Efter B 612.

stycket af en likadan, som finnes hos Göransen under N:o 612 [d. v. s. U 696]». — Dybeck lämnar i *Sveriges runurkunder* följande upplysningar: »Af de i Bautil upptagne Runstenar i Weckholm saknas någre, deribland den märklige under n:r 611 (d. v. s. U 698), och alla de återstående äro illa medfarne. Förevarande, som ligger i golfvet till vapenhuset, har i behåll följande runor.» Sedan Dybecks besök år 1860 har stenen alltså tagits fram och rests på den nuvarande platsen.

Grå granit. Höjd 1,50 m., bredd 1 m. Ornamentslinjerna äro av skiftande djup, delvis beroende på att vissa partier av stenen ha varit utsatta för starkare nötning än andra. Runorna äro genomgående grunda. Ristningen är osäkert huggen.

Inskriften, som har börjat nedtill i vänstra kanten, lyder:

... - - - ra - - a - st - - - t - a - ui - lausa - s - - - - - - - - - ilbi - sial hans
5 10 15 20 25 30 35 40

... reisa stæin at Alvi (?), løysa (?) sinn ... hialpi sial hans.

»... resa stenen efter Alver, sin frigivne (?) ... (Gud) hjälpe hans själ.»

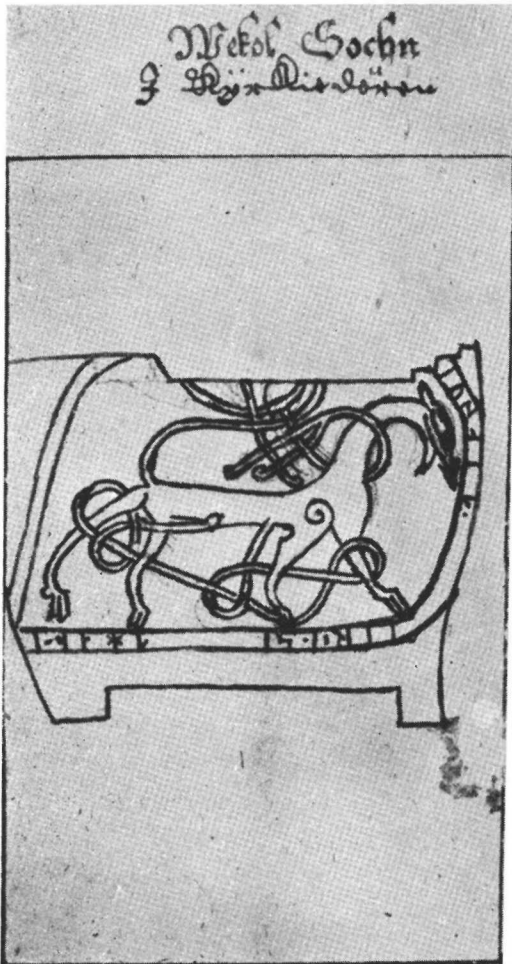

Fig. 137. U 696. Veckholms kyrka.
Efter teckning av Rhezelius.

Till läsningen: Före r. 1 finnas numera inga spår av ristning. Av 1 och 2 finnas bara hst; upptill på r. 2 kan möjligen ett spår av en bst t. h. skönjas (r, l). I 3 r är bst svag och osäker. 4 a har förlorat hst ovanför bst. Av r. 6 synes nedre delen av en hst. Av r. 10 återstår endast ett kort stycke av hst nedtill. Avståndet till nästa runa (11) är 10 cm.; det vanliga avståndet mellan runorna i denna inskrift är omkring 5 cm. Av r. 11 finnes bara ett obetydligt stycke nedtill. R. 14 har en klar hst; upptill t. h. finnes en linje, som möjligen är rest av en l-bst; i så fall är bst lågt ansatt. Efter 16 i består sk möjligen av två punkter (:). 17 l står på ett ojämnt ställe; flera fördjupningar finnas t. h. om hst, men runan gör intryck av att ha varit l. Avståndet till 18 a är större än normalavståndet mellan runorna, men det finnes ej plats för någon runa emellan. 20 s och 22 s ha formen ŋ. R. 23 och 24 ha sannolikt varit ia. Runorna 25—28 ha förlorat topparna. — Cohl (F a 6): ... iusa ia ... iir · i · si ... a han · i ... r. Dessa runor motsvara 18—40. Övre delen av stenen har varit dold. — Rhezelius: ... iusaia ... iir · i · si ... lhan · i · — Hadorph och Helgonius: lra ... ia ... iusal ... - - - ilbi sia + an ...

Inskriftens början har gått förlorad; att det har stått ett namn på det avslagna partiet nedtill t. v. är emellertid höjt över tvivel. Runföljden 13—16 a - ui återger sannolikt mansnamnet *Alvir* i ack. Detta namn är känt från ytterligare fyra runinskrifter, se U 636.

Runföljden 17—21 lausa är av intresse. Sannolikt har man här en motsvarighet till det lausa, som finnes

på U 168. Runföljden bör troligen uppfattas som ack. av substantivet *løysi*, m. 'frigiven träl'. Om detta ord se U 168.